

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 6To/67/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2321010344
Dátum vydania rozhodnutia: 13. 12. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Dušan Szabó
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2022:2321010344.2

Uznesenie

Krajský súd v Trnave, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Dušana Szabó a sudcov Mgr. Pavla Macháča a JUDr. Kataríny Batisovej, v trestnej veci obžalovaného A. B., nar. XX. októbra XXXX v C., trvale bytom C., D. XXX/XX, pre prečin nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 1 Trestného zákona a iné, o odvolaní obžalovaného proti rozsudku Okresného súdu Galanta z 4. októbra 2021, č. k. 9T/29/2021-403, na verejnom zasadnutí konanom dňa 13. decembra 2022 v Trnave, takto

rozhodol:

Podľa § 319 Trestného poriadku sa odvolanie obžalovaného A. B. zamietá.

odôvodnenie:

Okresný súd napadnutým rozsudkom uznal obžalovaného vinným v bode 1/ zo spáchania prečinu nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 1 Trestného zákona a prečinu ublíženia na zdraví podľa § 156 ods. 1 Trestného zákona v štádiu pokusu podľa § 14 ods. 1 Trestného zákona a v bode 2/ zo spáchania prečinu výtržníctva podľa § 364 ods. 1 písm. a), ods. 2 písm. b), písm. c) Trestného zákona s poukazom na § 138 písm. a) Trestného zákona na skutkovom základe uvedenom v napadnutom rozsudku.

Okresný súd obžalovanému napadnutým rozsudkom podľa § 364 ods. 2 Trestného zákona a podľa § 37 písm. h), písm. m), § 38 ods. 2, ods. 4 a § 41 ods. 1 Trestného zákona uložil úhrnný trest odňatia slobody vo výmere 2 (dva) roky, na výkon ktorého obžalovaného podľa § 48 ods. 2 písm. b) Trestného zákona zaradil do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia

Po vyhlásení napadnutého rozsudku obžalovaný zahlásil odvolanie proti výroku o vine aj proti výroku o treste ako aj proti konaniu, ktoré napadnutému rozsudku predchádzalo. Prokurátor si ponechal lehotu na podanie odvolania, avšak odvolanie napokon nepodal.

Obžalovaný odvolanie odôvodnil prostredníctvom obhajcu a ku skutku v bode 1/ uviedol, že v právnej teórii ako aj praxi sa pokus trestného činu ublíženia na zdraví, okrem pokusu smerujúceho k ťažkej ujme spochybňuje, pretože je ťažko preukázateľné, či by vzhľadom na predpokladanú dobu liečby nemohlo ísť o priestupok, pričom touto skutočnosťou sa okresný súd vôbec nezaberal. Obžalovaný ďalej uvádza, že vykonaným dokazovaním nebolo bez logicky odôvodnených pochybností preukázané, že by obžalovaný chcel poškodeného s motorovým vozidlom zraziť a spôsobiť mu ujmu na zdraví v rozsahu podmienok právnej kvalifikácie podľa § 156 ods. 1 Trestného zákona. Obžalovaný ďalej namieta, že okresný súd taký záver vyvodil z vytlačenej komunikácie z aplikácie Messenger, pričom táto komunikácia nie je pravdivá a nie je možné zistiť, ako bola zabezpečená, pretože telefón poškodeného na overenie predmetnej komunikácie nebol k dispozícii. Podľa obžalovaného mal poškodený svoj mobilný telefón vydať polícii a tento mal byť preskúmaný znalcom za účelom zistenia, či sa v ňom taká komunikácia

skutočne nachádza. Obžalovaný ďalej uvádza, že nepopieral, že by s vozidlom cúval, popieral však, že by tak urobil s úmyslom zraziť poškodeného, pričom toto tvrdenie obžalovaného nevyučujú ani výpovede svedkov D. D. a A. E. a z výpovedí poškodeného a jeho rodičov nie je možné zistiť, či obžalovaný s vozidlom cúvol s úmyslom ublížiť poškodenému, alebo z iného dôvodu. Obžalovaný v tejto súvislosti uviedol, že zavinenie je vybudované na zložke vedomostnej a vôľovej, pričom aj preukázanie prítomnosti vedomostnej zložky neznamená, že je súčasne prítomná aj zložka vôľová. Podľa obžalovaného teda okresný súd nemôže svoje zistenia o vine a treste oprieť len o pravdepodobnosť, či domnienku. Obžalovaný ďalej vo vzťahu k prečinu nebezpečného vyhrážania namieta, že z dokazovania vykonaného na hlavnom pojednávaní nevyplývalo spojenie „toto len tak nenechám, skapeš“, ktoré mal obžalovaný vysloviť a z ktorého zrejme okresný súd vyvodzuje právnu kvalifikáciu podľa § 360 ods. 1 Trestného zákona, pričom v tomto smere napadnutý rozsudok neobsahuje žiadne odôvodnenie, čím je v rozpore s ustanovením § 168 ods. 1 Trestného poriadku.

Ku skutku v bode 2/ obžalovaný uviedol, že znak „na mieste verejnosti prístupnom“ je naplnený vtedy, ak ide o čin spáchaný na mieste, ktoré je prístupné širokému okruhu individuálne neurčených osôb a zároveň na mieste, kde sa viac ľudí spravidla aj zdrúža, hoci práve v dobe činu sa viac ľudí na mieste nachádzať nemusí. Obžalovaný v tejto súvislosti uvádza, že vykonaným dokazovaním nebolo preukázané nič k kritériu, či išlo o miesto, kde sa viac ľudí spravidla aj zdrúža a poukázal na výpoveď svedka F. A., ktorý vypovedal, že do herne nemal prístup každý, čo sa však ďalej neobjasňovalo, pričom je dôležité posúdiť aj to, či išlo o herňu legálnu, alebo nelegálnu, pretože nezákonnú prevádzku zariadenia takéhoto typu nie je možné považovať za miesto verejnosti prístupné, ale za miesto páchania trestnej činnosti. Obžalovaný preto vytýka, že okresný súd tejto otázke nevenoval primeranú pozornosť a neobjasnil ju dokazovaním.

Obžalovaný preto navrhol, aby krajský súd napadnutý rozsudok podľa § 321 ods. 1 písm. a), písm. b), písm. c), písm. d) a písm. e) Trestného poriadku zrušil a podľa § 322 ods. 1 Trestného poriadku vec vrátil okresnému súdu, aby ju v potrebnom rozsah znovu prejednal a rozhodol.

Prokurátor sa k odôvodneniu odvolania obžalovaného do predloženia veci krajskému súdu nevyjadril.

Podľa § 317 ods. 1 Trestného poriadku (1) Ak nezamietne odvolací súd odvolanie podľa § 316 ods. 1 alebo nezruší rozsudok podľa § 316 ods. 3, preskúma zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo. Na chyby, ktoré neboli odvolaním vytýkané, prihliadne len vtedy, ak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1.

Podľa § 321 ods. 1 Trestného poriadku Odvolací súd zruší napadnutý rozsudok aj

- a) pre podstatné chyby konania, ktoré napadnutým výrokom rozsudku predchádzali, najmä preto, že boli porušené ustanovenia, ktorými sa má zabezpečiť objasnenie veci alebo právo obhajoby,
- b) pre chyby v napadnutých výrokoch rozsudku, najmä pre nejasnosť alebo neúplnosť jeho skutkových zistení alebo preto, že sa súd nevysporiadal so všetkými okolnosťami významnými pre rozhodnutie,
- c) ak vzniknú pochybnosti o správnosti skutkových zistení napadnutých výrokov, na ktorých objasnenie treba dôkazy opakovať alebo vykonať ďalšie dôkazy,
- d) ak bolo napadnutým rozsudkom porušené ustanovenie Trestného zákona,
- e) ak je uložený trest neprimeraný, alebo
- f) ak je rozhodnutie o uplatnenom nároku poškodeného na náhradu škody v rozpore so zákonom.

Podľa § 321 ods. 2 Trestného poriadku Ak bolo odvolanie obmedzené podľa § 317 ods. 1 alebo 3, odvolací súd z dôvodu uvedeného v odseku 1 zruší len napadnutý výrok rozsudku. Ak však odvolací súd zruší hoci i len sčasti výrok o vine, zruší vždy súčasne celý výrok o treste, ako aj ďalšie výroky, ktoré majú vo výroku o vine svoj podklad.

Podľa § 322 ods. 1 Trestného poriadku Ak po zrušení napadnutého rozsudku alebo niektorej jeho časti treba urobiť vo veci nové rozhodnutie, vráti odvolací súd vec súdu prvého stupňa, aby ju v potrebnom rozsahu znovu prejednal a rozhodol, len vtedy, ak by doplnenie konania odvolacím súdom bolo spojené s neprímeranými ťažkosťami alebo by mohlo viesť k iným skutkovým záverom.

Krajský súd preskúmaním spisového materiálu zistil, že odvolanie proti napadnutému rozsudku podala oprávnená osoba /§ 307 ods. 1 písm. b) Trestného poriadku/ a odvolanie bolo podané včas /§ 309 ods. 1 Trestného poriadku/. Po preskúmaní zákonnosti a odôvodnenosti napadnutých výrokov ako aj správnosti postupu konania, ktoré napadnutým výrokom predchádzalo krajský súd zistil, že odvolanie obžalovaného nie je dôvodné.

K výhrade obhajoby vo vzťahu k právnej kvalifikácii skutku pod bodom 1/ obžaloby ako prečinu ublíženia na zdraví podľa § 156 ods. 1 Trestného zákona v štádiu pokusu podľa § 14 ods. 1 Trestného zákona krajský súd poukazuje na výpovede poškodeného, ďalej na výpovede svedkov G. H. I. a J. H. ako aj na Zápisnicu o obhliadke miesta činu a pripojenú fotodokumentáciu. Poškodený na hlavnom pojednávaní konanom dňa 19. mája 2021 vypovedal, že obžalovaný s vozidlom začal cúvať až potom, ako sa najskôr s vozidlom rozbehol dopredu, čo potvrdil aj svedok G. H. st. a svedkyňa J. H.. Z výpovedí poškodeného a menovaných svedkov potom vyplýva, že konanie obžalovaného bolo vedomé a cielené, keď obžalovaný sa s vozidlom najskôr pohol dopredu a až následne prudko dozadu smerom na poškodeného. Pokiaľ obhajoba poukazuje na výpovede svedkov D. D. a A. E., ktorí zhodne vypovedali, že obžalovaný síce s vozidlom cúvol, ale len preto, lebo tam bola nejaká prekážka, potom krajský súd poukazuje na výpoveď obžalovaného, ktorý poprel, že by s vozidlom cúval na poškodeného (teda o žiadnej nutnosti cúvať z dôvodu prekážky nevypovedal) a zároveň na nezrovnalosti medzi výpoveďou obžalovaného, podľa ktorej poškodeného videl v spätnom zrkadle, teda za vozidlom a výpoveďou svedka A. E., ktorý vypovedal, že poškodený stál asi v prednej časti vozidla a obžalovaný cúvol preto, aby poškodeného nezrazili. K výpovediam poškodeného a svedkov G. H. I. a J. H. potom pristupuje Zápisnica o obhliadke miesta činu a pripojená fotodokumentácia, z ktorých je zrejmé, že pri dome poškodeného nebola žiadna prekážka, ktorá by bránila v odchode vozidla obžalovaného. Na základe uvedeného preto krajský súd považuje výpovede svedkov D. D. a A. E. za nevierohodné.

Z výpovedí poškodeného a svedkov G. H. I. a J. H. zároveň vyplýva aj odpoveď na výhradu obhajoby k zavineniu obžalovaného, keď obhajoba argumentuje tým, že aj preukázanie prítomnosti vedomostnej zložky ešte neznamená, že je súčasne prítomná aj zložka vôľová. Pokiaľ sa obžalovaný s vozidlom najskôr pohol smerom dopredu a potom, ako poškodený hodil smerom k jeho autu palicu, sa s vozidlom pohol prudko dozadu smerom na poškodeného, ktorého ako sám vypovedal videl v spätnom zrkadle, potom konanie obžalovaného je nutné posúdiť ako vedomé a vôľové konanie majúce za cieľ poškodeného autom zraziť, zrejme v reakcii na pokus poškodeného zasiahnuť vozidlo obžalovaného palicou. V konaní obžalovaného je tak bez dôvodných pochybností preukázaná nielen zložka vedomostná, ale aj vôľová, preto pokiaľ ide o zavinenie obžalovaného, toto aj krajský súd posúdil ako zavinenie v priamom úmysle.

Prečin ublíženia na zdraví podľa § 156 ods. 1 Trestného zákona spácha ten, kto inému úmyselne ublíži na zdraví, pričom ublížením na zdraví sa podľa § 123 ods. 2 Trestného zákona rozumie také poškodenie zdravia iného, ktoré si objektívne vyžiadalo lekárske vyšetrenie, ošetrovanie alebo liečenie, počas ktorého bol nie iba na krátky čas sťažený obvyklý spôsob života poškodeného. Vzhľadom na skutočnosť, že obžalovaný sedel vo vozidle a z vykonaného dokazovania vyplynulo, že s vozidlom sa pohol smerom na poškodeného tak prudko, že tento musel odskočiť, aby ho obžalovaný s vozidlom nezrazil je bez akýchkoľvek pochybností zrejmé, že zranenie poškodeného, pokiaľ by došlo k stretu vozidla obžalovaného s telom poškodeného, by nevyhnutne bolo takého charakteru, že by si objektívne vyžiadalo lekárske vyšetrenie, ošetrovanie alebo liečenie, počas ktorého bol nie iba na krátky čas sťažený obvyklý spôsob života poškodeného. Keďže obžalovaný sa dopustil konania, ktoré bezprostredne smerovalo k dokonaniu trestného činu, avšak k dokonaniu trestného činu nedošlo, spáchal prečin ublíženia na zdraví podľa § 156 ods. 1 Trestného zákona v štádiu pokusu podľa § 14 ods. 1 Trestného zákona. Krajský súd na tomto mieste len dopĺňa, že na jeho závery nemá žiaden vplyv komunikácia

z aplikácie Messenger, o ktorú svoj výrok o vine obžalovaného vo vzťahu ku skutku v bode 1/ v napadnutom rozsudku oprel okresný súd.

K výhrade obhajoby, že z dokazovania vykonaného na hlavnom pojednávaní nevyplývalo spojenie „to len tak nenechám, skapeš“, ktoré mal obžalovaný vysloviť krajský súd upriamuje pozornosť obhajoby na priebeh hlavného pojednávania konaného dňa 19. mája 2021, na ktorom sa v rámci odstraňovania rozporov čítala zápisnica o výsluchu poškodeného zo dňa 11. decembra 2020, kde poškodený vypovedal, že keď obžalovaný s vozidlom odchádzal, cez otvorené okno poškodenému zakričal „to len tak nenechám, skapeš“. Uvedená vyhrážka, ktorá bezprostredne nadväzovala na pokus obžalovaného zraziť s vozidlom poškodeného bez pochybností mohla u poškodeného vzbudiť dôvodnú obavu.

K výhradám obhajoby ku skutku v bode 2/, ktoré spočívajú v tom, že do herne, kde mal obžalovaný napadnúť poškodenú nemal prístup každý, čo sa však ďalej neobjasňovalo, pričom je dôležité posúdiť aj to, či išlo o herňu legálnu, alebo nelegálnu, pretože nezákonnú prevádzku zariadenia takéhoto typu nie je možné považovať za miesto verejnosti prístupné, ale za miesto páchania trestnej činnosti krajský súd poukazuje na odôvodnenie napadnutého rozsudku, s ktorým sa stotožňuje. Pokiaľ obhajoba poukazuje na výpoveď svedka F. A. na hlavnom pojednávaní konanom dňa 4. októbra 2021, v tejto badať zjavnú snahu menovaného svedka spochybníť svoju výpoveď v prípravnom konaní, keď na hlavnom pojednávaní uviedol, že je pravidelne pod vplyvom alkoholu a nepamätá si, čo podpisoval v prípravnom konaní. Svedok totiž v prípravnom konaní dňa 10. marca 2021 vypovedal, že sedel v bare pri Tesco, kde pil pivo, pričom do baru naraz vošiel obžalovaný a išiel rovno za pult k poškodenej. Svedok v prípravnom konaní nehovoril nič o tom, že do baru púšťajú len tých čo poznali a čo sú bohatí, pričom z jeho výpovede a ani z opisu príchodu obžalovaného do baru nevyplýva, že by obžalovaného do baru niekto vpúšťal a ani to, že by obžalovaný mal byť bohatý. Do predmetného baru, resp. herne tak mal zrejme prístup ktokoľvek, pričom na posúdenie skutku spáchaného v predmetnom bare obžalovaným nemá žiaden vplyv skutočnosť, či predmetná prevádzka (či už baru, resp. herne) bola prevádzkovaná v súlade so všetkými predpismi, ktoré na prevádzku vyžaduje zákon či predpisy nižšej právnej sily. Okresný súd preto správne v odôvodnení napadnutého rozsudku uviedol, že aj keby bolo pravdivé tvrdenie svedka A., že do herne púšťali len tých, čo mali peniaze, ide o široký okruh individuálne neurčených osôb, preto predmetná herňa má povahu miesta verejnosti prístupného.

Krajský súd preskúmal v celom rozsahu aj zákonnosť a odôvodnenosť výroku o treste, pričom v postupe okresného súdu nezistil žiadne pochybenia. Obžalovaný spáchal celkom tri trestné činy - prečiny, a to dvoma skutkami, preto okresný súd správne aplikoval ustanovenie § 41 ods. 1 o úhrnnom treste a obžalovanému správne ukladal trest podľa zákonného ustanovenia, ktoré sa vzťahuje na trestný čin z nich najprísnejšie trestný, ktorým ustanovením je § 364 ods. 2 Trestného zákona. Okresný súd správne zistil dve priťažujúce okolnosti, a to že obžalovaný spáchal viacej trestných činov, teda priťažujúcu okolnosť podľa § 37 písm. h) Trestného zákona a zároveň, že už bol za trestný čin odsúdený, teda priťažujúcu okolnosť podľa § 37 písm. m) Trestného zákona a pri prevahe priťažujúcich okolností (nezistiac žiadnu poľahčujúcu okolnosť) zvýšil dolnú hranicu trestu odňatia slobody zo šiestich mesiacov na šesťnásť mesiacov. Okresný súd tak obžalovanému ukladal trest odňatia slobody v upravenej trestnej sadzbe od šesťnásť mesiacov do troch rokov.

Okresný súd podľa názoru krajského súdu nepochybil ani pri určení konkrétnej výmery trestu odňatia slobody, keď obžalovanému uložil úhrnný trest odňatia slobody vo výmere 2 (dva) roky. Zohľadňujúc trestnú minulosť obžalovaného a tiež skutočnosť, že v trestnej veci vedenej pred Okresným súdom Galanta pod sp. zn. 31T/22/2020 obžalovaný vykonal nepodmienečný trest odňatia slobody dňa 26. apríla 2020 a prejednané skutky spáchal už v mesiaci september 2020 sa uložený úhrnný trest odňatia slobody v dolnej polovici upravenej trestnej sadzby javí byť ako trest zákonný a spravodlivý, obsahujúci v sebe tak prvok individuálnej ako aj generálnej prevencie. Okresný súd obžalovaného na výkon uloženého trestu odňatia slobody správne zaradil do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia, pretože obžalovaný v posledných desiatich rokoch pred spáchaním prejednaných trestných činov bol vo výkone trestu odňatia slobody pre úmyselný trestný čin.

Pretože krajský súd nezistil dôvody na zmenu či zrušenie napadnutého rozsudku, odvolanie obžalovaného ako nedôvodné zamietol.

Toto uznesenie bolo prijaté pomerom hlasov 3:0 (§ 163 ods. 4, § 180 Trestného poriadku).

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu sťažnosť nie je prípustná.